

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 24-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 295. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 lipca 1936 r. w sprawie zwolnienia od obowiązku przedstawiania zaświadczeń walutowych przy wywozie niektórych towarów.

Poz. 296. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1936 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Skawiny.

Poz. 297. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1936 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Łęczycy.

WYSZEDŁ Z DRUKU NR. 54 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 15 LIPCA 1936 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz. 391 — z dnia 2 lipca 1936 r. o przekształceniu sądów przemysłowych i kupieckich na sądy pracy.

Poz. 392 — z dnia 2 lipca 1936 r. w sprawie ulg w opłatach od niektórych pojazdów mechanicznych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Poz. 393 — z dnia 2 lipca 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE:

Poz. 394 — z dnia 20 czerwca 1936 r. w sprawie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, bądź przystąpienia wymienionych państw do konwencji berneńskiej o ochronie dzieł literackich i artystycznych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

295.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 lipca 1936 r.

w sprawie zwolnienia od obowiązku przedstawiania zaświadczeń walutowych przy wywozie niektórych towarów.

Na podstawie § 6 pkt. 5) rozporządzenia Ministrów: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 maja 1936 r. o kontroli wywozu towarów zagranicę i do Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 285) zarządza się, co następuje:

§ 1. Poza wypadkami, przewidzianymi w pkt. 1) — 4) § 6 powołanego rozporządzenia, nie należy również wymagać przedstawienia zaświadczeń walutowych:

I. Przy odprawie wywozowej zagranicę następujących towarów:

1) towarów, wywożonych przez mieszkańców polskiego lub sąsiedniego pasa granicznego, dla własnego użytku lub na drobny handel (np. na targi miejscowe);

2) towarów, podlegających cłu wywozowemu, wywożonych w ilościach nieprzekraczających norm wolnych od cła w myśl taryfy celnej wywozowej;

3) wydawnictw periodycznych, wysyłanych zagranicę do poszczególnych abonentów, w ilości nie większej niż 10 egzemplarzy;

4) wydawnictw i dzieł naukowych wysyłanych zagranicę w drodze międzynarodowej wymiany przez wyższe zakłady naukowe, muzea i biblioteki publiczne, o ile sądząc z charakteru przesyłki oraz jej nadawcy i odbiorcy przeznaczenie nie budzi wątpliwości; dotyczy to również egzemplarzy t. zw. autorskich;

5) towarów, wysyłanych przez przedstawicielstwa dyplomatyczne państw obcych, urzędy konsularne państw obcych, oraz przez polskie władze i urzędy państwowe, pod adresem władz i urzędów zagranicę;

6) wzorów i prób towarów;

7) rzeczy przesiedlenia, przedmiotów, stanowiących wyprawy ślubne i przedmiotów, otrzymanych w spadku (analogicznie do przypadków, wymienionych w art. 22 ust. II pp. 14, 15 i 16 prawa celnego);

8) towarów wywożonych w przypadkach analogicznych do przypadków wymienionych w art. 22 ust. I pp. 3, 4, 5, 7, 9; ust. II pp. 8, 11, 17, 18, 19, 20, 23 i 24;

9) towarów zagranicznych, przewożonych w tranzycie, choćby łamanym (połączonym z przechowaniem lub przeładowaniem w Polsce pod dozorem celnym);

10) towarów pochodzenia zagranicznego, przechowywanych w kraju pod dozorem celnym (np. w składach celnych, magazynach celnych) również odprawionych, jeżeli stronie nie został wydany kwit celny;

11) towarów zagranicznych oclonych i wypuszczonych do wolnego obrotu, a zwracanych zagranicę za zwrotem uiszczonych cła; udzielenie jednak zezwolenia Ministerstwa Skarbu na powrotny wywóz za zwrotem uiszczonych cła (art. 73 prawa celnego i § 129 ust. 7 przepisów wykonawczych do prawa celnego) będzie uzależnione od przedstawienia zaświadczenia walutowego w tym przypadku, gdy importer ma otrzymać spowrotem uiszczoną za zwrócony towar należność;

12) wszelkich towarów o wartości nieprzekraczającej kwoty 50 zł;

13) materiałów i przedmiotów, wysyłanych zagranicę z przeznaczeniem do uzupełnienia zapasów i osprzętu polskich i gdańskich statków rybołówczych (np. beczek, przypraw do przyrządzania połowów, sieci, prowiantów dla załogi i t. p.).

II. Przy wywozie na obszar Wolnego Miasta Gdańska następujących towarów:

1) towarów, wywożonych przez mieszkańców pasa nadgranicznego dla własnego użytku lub na drobny handel (np. na targi miejscowe);

2) wzorów i prób towarów;

3) przedmiotów, wysyłanych w darze do własnego użytku pogorzalców, osób dotkniętych powodzą lub uszkodzonymi wskutek innych klęsk żywiołowych;

4) wszelkich towarów idących w postępowaniu przekazowym urzędów celnych;

5) wszelkich towarów, przeznaczonych do bezpośredniego przewozu przez publiczne przedsiębiorstwa przewozowe przez obszar W. M. Gdańska z Polski do Polski;

6) towarów, wywożonych do obszaru W. M. Gdańska i pokrytych świadectwami rozrachunkowymi, wskazującymi na przeznaczenie towaru do wywozu zagranicę celną;

7) wszelkich towarów o wartości nieprzekraczającej kwoty 50 zł;

8) towarów, zaopatrzonych w zaświadczenia Komisji Rozdzielczej dla obrotu produktami spożywczymi z W. M. Gdańskiem w Toruniu.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1936 r. w sprawie zwolnienia od obowiązku przedstawiania zaświadczeń walutowych przy wywozie niektórych towarów (Monitor Polski Nr. 119, poz. 214), zmienione § 2 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 czerwca 1936 r. (Monitor Polski Nr. 141, poz. 253).

Za Ministra Skarbu:
Dyrektor Departamentu.
(—) St. Fr. Królikowski

—oOo—

296.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 czerwca 1936 r.

w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Skawiny.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 629), — po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, — na wniosek b. Tymczasowego Zarządu miasta Skawiny, — zatwierdzam jako historycznie uzasadniony następujący herb tego miasta:

W polu błękitnym litera S z krzyżykiem na górnym zakończeniu, opleciona koło miecza, zwróconego ostrzem ku dołowi. Nad literą — korona. Litera, krzyżyk, korona i rękojeść miecza — złote, ostrze miecza — stalowe.

Jeden wizerunek zatwierdzonego herbu pozostaje w przechowaniu Zarządu Miejskiego w Skawinie, drugi identyczny — w przechowaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) Wł. Korsak.
Podsekretarz Stanu.

—oOo—

297.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 czerwca 1936 r.

w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Łęczycy.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 629), — po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, — na wniosek Zarządu Miejskiego i Rady Miejskiej miasta Łęczycy, — zatwierdzam jako historycznie uzasadniony następujący herb tego miasta:

W polu srebrnym na trójwzgórzu zielonym trzy wieże forteczne czerwone; środkowa wyższa z trzema sklepionymi oknami czarnymi, z nich dwa niżej, jedno wyżej. Wieże boczne niższe, nakryte dachami czerwonymi, spoczywającymi na blankach. W każdej z wież bocznych jedno okno sklepione czarne wysoko. Na wierzchołkach dachów wież bocznych po jednym ptaku czarnym, zwróconym w stronę wieży środkowej. Na wieży środkowej za blankami trębacz miejski czarny, zwrócony w prawo, dmie w róg złoty.

Jeden wizerunek zatwierdzonego herbu pozostaje w przechowaniu Zarządu Miejskiego w Łęczycy, drugi identyczny — w przechowaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) Wł. Korsak.
Podsekretarz Stanu.

—oOo—